

allerede tidligere er omtalt. Smidlertid blive Kommunerne befrieede for den Besværlighed at skulle søge Amtsaadet om Samtykke, og det er jo altid Noget. Altsaa, for saa vidt kan jeg heller ikke have Noget imod, at man tager blot de tre Paragrafer, som kunne faas, nemlig §§ 1, 2 og 4, med Udfskydelse af § 3, naar man blot erindrer, at det, der tilbydes, er, om ikke lig med Nul, saa dog i alt Fald meget Ubetydeligt, realiter saa godt som Intet, idet det, der gives, haves i Forveien, kun at man forsaaner Kommunerne for nogen Uleilighed og tillige retter en Opfordring til dem om, at de skulle være opmærksomme paa, at der er Nød paa Færde; thi at den er paa Færde, antager jeg nu, at man fra alle Sider er enig i, efter hvad der i de sidste Dage er kommet frem om al den Sult og Kulde, som fattige Familier og Børn lide. Jeg kan naturligtvis altsaa heller ikke have Noget imod, at man bliver staaende ved de tre Paragrafer, naar ikke Mere kan faas, og Forslagsstillerne ere villige til at gaa ind derpaa, naar man blot har for Die, at det, som sagt, ikke er ret Meget, der bliver tilbage. Iøvrigt er jeg enig med den ærede Indenrigsminister heri, at jeg ikke tror, det er rigtigst at gjøre Kommunalbestyrelserne til Uddelere af Gaver til det frie Fattiggæsen. Kommunalbestyrelserne ere jo en Gang ikke valgte med det filantropiske Hensyn for Die, at de skulle uddele saadanne Gaver, og derfor tror jeg, at det i Principet er rigtigere, at det bliver Bestyrelserne for de frie Fattiggæster, som er det egentlig filantropiske Element i Kommunerne, der faae den Gjæring at uddele de Understøttelser, som Kommunalbestyrelserne maatte ville lade dem tilflyde. Jeg behøver vel ikke at tilføje, at jeg selvfølgelig gjerne havde ønsket, at der var blevet ydet de 300,000 Kr. fra Statskassen, og jeg nævner ingen Lov om, at man nok tidligere eller senere skal komme til det Princip; det skal nok komme. Det er allerede Meget, at det er kommet til at staa paa Dagsordenen; jeg har aldrig tænkt mig, at det var Noget, der skulde blive gennemført enten i Dag eller i Morgen eller meget snart; men det skal nok komme, maaske snarere, end man antager. Jeg vil altsaa støtte Lovforslaget i den Form, hvori de ærede Forslagsstillerne maatte finde sig i at gaa ind paa det.

Sammenligning: Jeg vil anbefale Forslaget til Thingets Belvillie og hurtigst muligt Fremme, for at det kunde blive ophøjet til Lov, og Erangen snarest muligt kunde blive afhjulpen. Jeg havde rigtignok efter § 3 i Forslaget haft Haab om, at Staten vilde have rakt Kommunerne en hjælpende Haand, thi de ere allerede i Forveien stærkt bebyrdede. Særlig er det offentlige Fattiggæsen tiltaget i en betydelig Grad i de senere Aar, og en saadan Hjælp som den, der her omhandles, vilde jo have bidraget til at standje

dennes Tiltagen. Man maatte langt hellere indskrænke de behøvede Udgifter til Krigsmaterialier og afhjælpe den Nød, som er til Stede, der ubetinget bør gaa forud.

Winther: Det er ikke, fordi jeg tror, at min anbefaling af dette Lovforslag, har nogen særlig Betydning, at jeg har begjæret Ordet, men det er særlig, fordi jeg vil tillade mig her, at udtale min Glæde baade over, at dette Forslag er kommet frem ved Thingets Initiativ, og at det er blevet modtaget paa den Maade, som man kan sige, det er modtaget fra alle de tre Partiers Side, som findes her i Salen. (En Stemme: De fire Partier.) Ja, det fjerde Parti er Regjeringen, som jeg ikke regner for, at høre med her, til Salen. Jeg vil kun tillade mig et Par Bemærkninger i Anledning af en Udtalelse af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Minestad). Jeg erkjender fuldt vel den Beredvillighed, der i det Hele taget udtalte sig i det ærede Medlems Foredrag; men det forekommer mig, at han i sine Betænkkeligheder med Hensyn til § 3 næsten gik lige saa vidt som den ærede Indenrigsminister. Ganst vist gik det ærede Medlem ikke slet saa vidt, idet han nemlig sagde, at dette nye Princip her blev gjort gjældende under aldeles overordentlige og forbigaaende Forhold, og derfor kunde han, for sin Person maaske have mindre imod at gaa ind derpaa. Den ærede Minister sagde derimod ganst høit og ligefrem, at Regjeringen ikke gik ind paa det. Det ærede Medlem tillode sig noget mildere, men han havde dog en Række af Betænkkeligheder, som gik ud paa at støtte den Hovedbetragtning, som ligger til Grund for den ærede Ministers Udtalelser, og det er Noget, som jeg, aldeles ikke kan være enig i. Jeg kan være enig i, at det er rigtigst at lade § 3 gaa ud af dette Lovforslag, fordi den praktiske Folge ellers bliver, at vi Intet faae, men jeg kan ikke være enig i, at det ikke var hensigtsmæssigt fra Statens Side at godkende dette Princip. Jeg skal iøvrigt gjøre opmærksom paa, at der om lidt i Aften kommer et Lovforslag til Forhandling, ved hvilket vi kunne overveie dette Princip videre, saa at det for Dieblisset ikke er nødvendigt at gaa nærmere ind paa det, og jeg skal heller ikke gjøre det nu. Naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds sagde, at han var uvidende om, at der i Kjøbstæderne og paa Landet var saa stor Trang til Stede som her i Kjøbenhavn, saa er det ganst vist muligt, at Erangen udenfor Hovedstaden ikke er saa stor som i Kjøbenhavn, men at den er overordentlig stor, viser sig deraf, at der i flere af de større Byer har maattet danne sig extraordinære Komiteer for at raade Bod paa de vanstelige Forhold, som netop ere til Stede nu. Jeg skal i. Ex. nævne Aarhus og Aalborg, og som Exempel paa, at der ogsaa paa Landet er Tilfælde af den Art, skal jeg anføre, at der paa det Sted, hvor jeg